

Posudek konzultanta na rigorózní práci Mgr. Milana Štěrbý, „Zákonodárná činnost českého zemského sněmu od r. 1627 do roku 1848“, 158 str. vlastní text, 4 str. prameny a seznam použité literatury, 24 str. nestránkovaných příloh, seznam zkratk, resumé, abstrakt

Touto rigorózní práci navázal její autor na předchozí práci diplomovou věnovanou jazykově českým projevům v právním řádu českých zemí v období feudálního absolutismu. Spis je původním dílem, jehož obsah je v rozhodující míře představován rozborem a hodnocením pramenů získaných jednak a převážně z elektronicky dostupných zdrojů, jednak z archivního uložení. Skutečný obsah spisu místy přesahuje jeho rámeč určený názvem. Rigorozant správně rozpoznal, že výsledný sborník grantového úkolu o ústavnosti v období absolutismu publikovaný před několika lety je mezerovitý právě ve sněmovní a ryze právní tematice, i když uvedení studie L. Soukupa v něm obsažená do seznamu literatury bylo žádoucí. Seznam použité literatury postrádá pak ještě další tituly, které se nabízely: V. Urfus, K finanční pravomoci českého zemského sněmu v druhé polovině 17. stol., PHS 15, 1971 nebo P.Mařa, Český zemský sněm v pobělohorské době (1620-1740), in, M. J. Ptak (red.), Sejm czeski od szamo nejdawniejszych do 1913 roku, Opole 2000 a další.

Dvě hlavní části práce, třetí od str. 10 a čtvrtá od str. 68 jsou zářímovány výklady o pramenech studia a přílohami I a II, které uvádějí jejich seznamy. Nabízející se porovnání, zda-li tu údaje korespondují, přináší hned několik otazníků. Na str. 2 jsou uvedeny roky, z nichž „nedochovaly se nebo vůbec nevznikly“ tisky sněmovních usnesení. Např. dle str. 2 údajně neexistuje tisk za roky 1645, 1647, 1648, ale dle tabulky tiskařů na str. 5 existují, obdobně r. 1653(!), 1656, 1659, 1672, 1745, 1757, 1792, 1806, 1809. Dále se na str. 2 uvádí, že schvalování usnesení dle vojenských roků začalo od r. 1707, ale na str. 50 (ne na str. 51, jak říká poznámka č. 1) se píše, že od r. 1704 a v úvodu Přílohy II. a v její tabulce samé je uváděn vojenský rok až od 1727. Obdobně přistoupíme-li k porovnání berních reversů a zde uvedených a k nim se vztahujících sněmovních usnesení, zjišťujeme publikaci usnesení v roce, který se v seznamu neexistujících tisků na str. 2) nevyskytuje (1629, 1630, 1632, 1633, 1645, 1653, 1656, 1659, 1664 – 1666, 1672, 1677, 1687, 1710, 1757, 1762-1764, 1782, 1784, 1788-1792, 1806). Tyto nejasnosti čtenáře poněkud znejišťují.

Ve zbylých přílohách se autor pokusil o edici částí sněmovních artykulů, které představují normativní akt jiného než daňového charakteru. To lze ocenit, jen v příloze

IV. není uveden rok sněmovního usnesení, z něhož bylo přebíráno. Nic na tom nemění fakt, že se to pozorný čtenář dozví na jiném místě v textu.

Vlastní obsah rigorozantovy práce je velmi dobrý. Podrobně rozebral složení, téměř veškeré stránky činnosti a vnitřní procedurální postupy uplatňované při sněmovním jednání. Z institucionální stránky absolutistického sněmovnictví, by si snad výraznější pozornost ještě zasloužil zemský výbor, který nebyl Obnoveným zřízením předpokládán, a snaha stavů obsažená v Desiderich o zvýraznění jejich podílu na vzniku obecně závazných právních předpisů. Část o berních a sbírkách podávající úplný obraz daňové kompetence sněmu až do r. 1848 má výrazně nadprůměrnou hodnotu, i když autor pojem sbírka nikde nevysvětlil.

Přestože práce měla být podrobena ještě podrobné korektuře (řada neodstraněných chyb), několikrát se vyskytující totožné myšlenky a opakující se floskule odstraněny, lépe promyšleno používání termínů, kompetence, věcná působnost a pravomoc, přináší původní poznatky, zajímavá autorova stanoviska a celkově přesvědčuje o jeho schopnosti k samostatné tvůrčí práci. Práci jednoznačně k obhajobě doporučuji.

V Praze dne 20. 2. 2012

Doc. JUDr. Vladimír Kindl